

ולמיהב לון חייזן בעלמא דאתי. לתת להם חיים בעולם הזה ולתת להם חיים בעולם הבא. בא ראה, כי הוא לקצות הארץ יביט, לתת להם מזון ולספק אותם מכל מה שהצטרכו, משום שהוא משגיח בה תמיד, שפתוב (דברים יא) תמיד עיני ה' אלהיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה. משום שארץ זו מה פתוב בה? (משלי לא) ממרחק תביא לחמה. אחר כך היא נותנת מזון וטרף לכל חיות השדה, שפתוב (שם) ותקם בעוד לילה ותתן טרף לילה ותתן טרף לביתה וחק לנערתיה.

ועל דא כי הוא לקצות הארץ יביט תחת כל השמים יראה. לתת להם מזון וספוק לכל מה שצריך כל אחד ואחד, שפתוב (תהלים קמה) פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון. דבר אחר כי הוא לקצות הארץ יביט, להסתכל במעשי בן האדם ולהשגיח בכל מה שעושים בו בני אדם בעולם. תחת כל השמים יראה, מסתכל ורואה כל אחד ואחד.

בא ראה, פיון שראה הקדוש ברוך הוא מעשי סדם ועמורה, שלח להם אותם המלאכים להשחית את סדם. מה פתוב? וירא לוט. ראה את השכינה. וכי מי יכול לראות שכינה? אלא ראה זהר אחד שמאיר ועולה על ראשיהם. ואז, ויאמר הנה נא אדני, באל"ף דל"ת פמו שנתבאר. ובגלל השכינה אותו האור שהאיר הוא אמר סורו נא את בית עבדכם ולינו ורחצו רגליכם.

לא עשה כך אברהם, אלא פתחלה אמר ורחצו רגליכם, ואחר כך ואקחה פת לחם וגו'. אבל לוט אמר סורו נא אל בית עבדכם ולינו, ואחר כך ורחצו רגליכם והשפמתם

תא חזי, פי הוא לקצות הארץ יביט. לון מזונא ולספקא לון מכל מה דאצטריכו, בגין דאיהו אשגח בה תדיר, דכתיב, (דברים יא) תמיד עיני יי אלהיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה. בגין דארץ דא מה כתיב בה (משלי לא) ממרחק תביא לחמה, ולבתר איהי יהבת מזונא וטרפא לכל אנון חיון ברא דכתיב (משלי לא) ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה וחק לנערוותיה.

ועל דא כי הוא לקצות הארץ יביט תחת כל השמים יראה. לכלהו בני עלמא למיהב לון מזונא וספוקא לכל מה דאצטריך כל חד וחד דכתיב (תהלים קמה) פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון. דבר אחר פי הוא לקצות הארץ יביט. לאסתכלא עובדוי דבר נש ולאשגחא בכל מה דעבדי בני נשא בעלמא. תחת כל השמים יראה. מסתכל וחקי לכל חד וחד.

תא חזי, פיון דחמא קדשא בריך הוא עובדין דסדום ועמורה, שדר לון לאנון מלאכין לחבלא לסדום. מה כתיב וירא לוט חמא לשכינתא. וכי מאן יכיל למחמי שכינתא, אלא חמא זהר חד דנהיר דקא סלקא על רישייהו. וכדין ויאמר הנה נא אדני באל"ף דל"ת פמה דאתמר, ובגין שכינתא ההוא נהירו דנהיר קאמר, סורו נא אל בית עבדכם ולינו ורחצו רגליכם.

לא עבד הכי אברהם, אלא בקדמיתא אמר ורחצו רגליכם ולבתר ואקחה פת לחם וגו'. אבל לוט אמר סורו נא אל בית עבדכם ולינו. ולבתר ורחצו רגליכם והשפמתם אבל לוט אמר סורו נא אל בית עבדכם ולינו, ואחר כך ורחצו רגליכם והשפמתם